

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De electio[n]e eoru[n]dem de paradiso [et] ro[m]phea ignea ca. xxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

Inptatis quā ipsi habuerūt. Hinc qdām dīcunt sicut fuisse arbore p̄ibitā. Et audierūt vocē dñi deambulār̄; vt ex ipo suo motuā videref eos arguere: qr nō steterāt i pcepto. Loquebas autē p subiectā creaturā: eis. Et abscondēt se a facie dei i medio lignoz. Vlo cauitq dñs vtrū: scz cui dederat pceptū: r̄i crepando nō ignorādo ait. Adā vbi es. q. d. Vide i q̄ miseria es. Quis ait Abscondi me: qr nud' eram. Stulta r̄isio: q̄i displiceret nud' qui tal' fuerat fact' Et ait dñs. Quis h̄ in di cauit tibi nisi q̄ de ligno comedisti? Ille vno nō būlit p̄fites: s̄ pccm̄ i vrorē retoquēs smo i ipm̄ mlier̄ datorē ait. Multe quā de disti mibi socialm̄: dedit mshi de ligno: r̄ co medi. Et ad mlierē ait. Quare h̄ fecisti. Nec ipa se accusauit: s̄ obliquit pccm̄ i serpente: tacite vro i autorē serpēt. Serpēs vro nō interrogat: qr p̄ se h̄ nō fecerat: s̄ diabol' p̄ eū: Et maledicēs eis: i cipit a serpēte: ordine seruās r̄ cōgruū maledictionū numerū. Serpēs em̄ r̄ p̄us r̄ pl̄ peccauit: qr i tribu, mlier post: r̄ min' eo, s̄ pl̄ vīro: qr i duobu, h̄ posstremo r̄ min': qr i vno Serpēs iudic̄: mentit' ē: decepit. His tribu reddite s̄ tres maledictiōes. Qr in iudic̄ hois excellētē: dictu ē ei. Sup pectu gradieris. Qr mentiu ē: puniu ē in ore: vnde terrā comedes oībū die bus vīctue: amo abstulit et vocē: r̄ posuit et venenū in ore. Qr decepit: accepti h̄. Inimicias ponā in te r̄ muliere. Hinc innuīt q̄ euā penitūt. Ipa p̄teret caput tuū qd natu raliter suat serpēs q̄i sedē vīte. Et tu insidia beris calcaneo illi' maxime. Et sicut natura leodiū ē in eq̄s r̄ griphes, lupos r̄ canes, sic inē hoīem r̄ serpente. Sic em̄ venenū serpentiō hoīem: sic sputū hoīs ieiunt perimē serpente. Et qr adhuc nud' erāt: serpēs mō hoīez timet nudū: r̄ fugit, r̄ in vestitu insilit. In duobu peccauit multe. Subp̄būlēr̄ vīti tuū comedit. Quia subp̄būlēt: humiliavit eam dices. Sub p̄tate vīri eris vīolenta: vt etiā vulneriby te affligat i defloratōe. Nūc q̄de subdīta ē vīro p̄ditōe r̄ timore: cui p̄tibz tecta fuerat: s̄ amore. Et qr i fructu peccauit i fructu suo punita ē. Unū dictu ē ei. In dolore paries. Qd dictu ē ei i dolore: maledictio est. s̄ paries bñdictio ē. Maledicta ei ē sterili. Et ita i puniēdo nō ē oblit': misereri de'. qd etiā i alijs maledictōbū hoīm notādū ē. Adā: qr i solo eis peccauit: i labore querēdi

sibi edulij punit' est. sic. Maledicta terra in opere tuo. s. p opere tuo. s. p peccato: p q̄ factū est: vt terra q̄ bonos plus r̄ vberes fructus spōte faciebat. Delinceps r̄aros nec sine hoīis labore, quādoq̄ etiā p fructibz spīnas r̄ trībulos germinabit. Et addidit. Et comedes herbas terre: quāli etiā in hoc par eris sumēto. Terre ait maledixit: quia de fructu terre transgressio facta ē: r̄ nō aquis. Inde est q̄co medit dñs pīscē: s̄ nō legēt comedisse carnē vīuetū de terra maledicta: nisi forte d̄ agno pascali: p pccō legis. Addit ḡ de labore. In sudore vultus tui vesceris pane tuo: donec in terrā renartar̄, i, donec moriaris: qr terra es r̄ in terrā ibis. Sulcredictū est: ibis, q̄a q̄ in codē statu stetiles: donec transītēs i in elī si velles: modo d̄ miseria in miseria ibis more fluentis aque. Et tūc adam plangens miseriā posteritatis sue vocauit vīorem suas euā vt dicūtum est.

De electione eorūdēm de paradiso r̄ rom pheal ignea,

Ca. XXIII.

Ecītq̄ deus ade

f vīcori e tunicas pelliceas. i, d̄ pel libo mortuoz animaliū: vt signū sue mortalitatis secū ferret, et ait Ecce adam fac' est q̄si vīn' ex nob: fronta est, q̄si, voluit esse vt de': s̄ in enidētē est mō q̄ nō ē. Nec ē vox dei insulantis: sed nos a superbia corrigētis: r̄ est vīcorū instans. Vcl ē vox delad angelos: r̄ vīcor plāgētis: qd pīz: qr factus est amē: vt ect q̄si vīnus ex nob si stetisset. Nūc ergo ne forte, mittat manū suā: et sumat de ligno vīte r̄ comedat et vivat in eternū.

Apostolēsis ē, quāsi, vīdetevl canete vīl ejcīte eum. Dura vī detur dei sententia q̄ pīctis penitē penaz electionis addidit. Sed pītra. Hāc em̄ penam quā dederat misericorditer tēperauit vt verum de eo apparet. Cum irat' fuēris miscōde recorda beris: quia em̄ vīctu rī erant i miseria q̄n̄ to ect vīta diuturnis

Qd dictū est vīuat in eternū: ad opinōnes hoīs trahēdū ē. q. d. r̄ comedat hac opīm̄ onē vīuat in eternū vel eternū accipitur pro multo tempore. Quidaz tradunt eos fuisse in paradiso, vī horas,

Electiōem pīmoz pītū rep̄sentat ecclīa in capite tēlūnij cum ejcīt ex se penitentes,

Libri Genesis

or tanto miseras illorū
Si ergo gustassent
de ligno vite diuitiā
vivētēs diuitiā mis-
seri essent. Nec ē mi-
rum si etiā post pec-
catū p̄ esū ligni illi
diuitiā vixissent cū
ad huc sint quedam
Insule viventium in
quisbus nullus mor-
ritur sic etiā lanugo
fit in folijs arboruz
apud seres: cuius esū
vita prelatur. Et iāz
alexāder scripsit aris-
totelei d̄ sacerdotib⁹
arborū solis et lune
q̄ esū pomoz lōgissi
mā agane vitam. Et
sic dicerat emisit eūz
domini de paradiso
voluptas ut opera
retur terrā de q̄ assū
ptis ē in agrū sc̄z damascenū de q̄ sumptus
fuerat: in q̄ Cain Abel suū fratrez interfecit
lucta quē Adā et Eua sepulti sunt i spēlūca
duplici. Et collocauit an̄ paradisi volunta-
tis cherubin et flāmen gladiū atq̄ versatiles
ut angel⁹ arceret diabolū: ignis hoīem. Vel
ministerio angeloz posuit ignē ibi qui inter-
cluderet paradisi ingressuz q̄ noīe gladiū nō
cūnūlber sed versatilis d̄r, id est virorib⁹ se-
cātis, q̄ pena fuit hominī vīraqz parte sui
puniri in aīa sc̄z et in corpore. Vel dicit⁹ ē ver-
satilis: id est aptus ad versandū, i collendū
cum de⁹ vellet Ablatus em̄ fuit ad tēpus i
trantib⁹ Hēlia et Enoch, penitus vō nō, do-
nec in morte xp̄i fuit extinctus. Si queris
quid cōsumebat ignis ille. Potest dici: quia
qdaz species est ignis: sicut in vita beati. Ni
colai legitur cui si manū adhibes ardorez se-
tis, sed nō patēris adiustione: nec eget mate-
ria quā cōsumat: et taliter vīt spiritū. Itē
rum si queritur, quare pm̄isit deus hoīem te-
tarī cū eū sciret lapsurū. Et de multis in hūc
modū dicimus q̄ tum ad p̄sens attinet op̄
q̄ sic voluit. Si q̄rīs cur voluit: si p̄ida ē
questio querere causam diuine voluntatis
cu ipa sit lūma causa oīm causarū.

De generationib⁹ Ade. Ca. XXXV.

Dani cognouit

a vīore suā sed nō in paradiso, s̄ iāz
reus et electus Breuster legislator
generatōes ade transiit festinās ad tempora
Abrae p̄is hebreoz et plures subiicit Ade
filios et filias. S̄ Method⁹ martyr orauit
duz esset in carcere: et reuelatum ē ei a spū de
p̄ncipio et fine mūdi: qđ et orauit et scriptuz
licet simplicie reliqt dices q̄ virgines egressi
sūt de paradiso. Et āno vite Adā, xv, nat⁹ ē
ei Cain: et soror ei⁹ chalimana. Et si em̄ fas
ct⁹ est Adā quasi in erate, xx, annoz tñ fuit
vn̄ diei et anni, et post duoz ānoz et triū: et
sic de ceteris. Et potuit an̄ Cain multos ges-
nuisse q̄ tacēt h̄. Post alios, xv, annos nat⁹
est ei Abel et soror ei⁹ Delbora. Anno vite
Adā, cxxx. Cain occidit Abel: et luxerūt eū
Adā et Eua centū ānis Tūc nat⁹ ē ei Seth
xxx. anno p̄me ciliadis, i. p̄me erat. Unum
seculū sc̄z spacū mil
le annoz ciliadē dīci
Loc⁹ in q̄ luxerūt eū
mus Inchoat enim
method⁹ sc̄la post
cc. annos Ade, et vo-
cat seculū vnaz cilia
dem. Et sonat in B
lxx, q̄ dīcūt Adam
cxxx. ānoz eē cū ge-
nuit Seth, s̄ tamē i
hebreo, cxxv. Sed
tñ redeam⁹ ad breui
tatem genesis. Cōce-
pit Eua et peperit Cain q̄ interptat⁹ posses-
sio, rursusq̄ peperit Abel qđ sonat luctus v̄l
meror vel vapor: q̄si cito trāsūt⁹ tanq̄ noīe
p̄phetatū fuerit: qđ de ipso futurū erat: tñ fm̄
Josephū interptat⁹ nihil hic: q̄ nō reliqt se-
men sup terrā. Abel fuit pastor et Cain agri-
cola. Tū ei esset malignissim⁹ ut etiā auariz
cie cōsuleret sue: p̄im⁹ terrā incoluit.

De oblatiōib⁹ fratrū. La. XXVI

b
p̄ es obtulerūt dño mūera Cain
d̄ frugib⁹ Abel fm̄ Josephū lac
et p̄mogenita agnor, Moses ait de adipiz
bus eoꝝ, id est de pingutorib⁹ gregis etiam
obtulit. Creditur Adā in spū docuisse filios
vt offerret decimas deo et primicias. Etrez
spexit de⁹ ad Abel et ad mūera ei⁹, ad Cain

b

